

NIEUWSBRIEF

6e editie – april 2006. Een uitgave van Heike van Gils vanuit Colombia, en in samenwerking met de rest van de familie. ©

DE FONDSEN VAN HET NCIV ZIJN BINNEN!!!!

Nou, dat verdient wel een kop in dikke letters, toch? Na onderhand de lokale banken als 'tweede huizen' te hebben geadopteerd, hebben wek te horen gekregen dat de fondsen van het Nederlands Centrum voor Inheemse Volkeren binnen zijn. Nu wordt het natuurlijk pas echt moeilijk, want het is best een kruiwagen met poen voor lokale begrippen: 8,500 euros. De rest tot 9000 euro komt als er voldaan is aan het 'contract': er moet verslag gedaan worden over de geplande activiteiten en de financiën moeten ingeleverd worden. Spannend!! Zoals ik eerder schreef zijn de fondsen voor een workshop over de (inheemse) mensenrechten, het vaststellen van de lokale en externe politiek en voor de eerste stappen naar onafhankelijkheid. Zal het lukken? Een belangrijk onderdeel van de weg naar onafhankelijkheid is het in kaart brengen van het

ancestrale gebied, oftewel het gebied waar de mensen van San Martin sinds de verre historie gebruik hebben gemaakt en waar zich belangrijke plekken bevinden wat betreft de jacht, visserij en de cultuur. En die kaart komt er ook maar voorlopig nog even niet met de financiën van BothENDS, want die zijn we aan het zoeken. nog steeds. Ergens in de weg terug naar Nederland is de boel verkeerd gegaan. Tja.. Gelukkig bestaat het 'Nieuwsbrief Fonds' en is er alvast begonnen aan 'De Kaart': met opa's en oma's om het allemaal eens te vertellen tekende de jongere generatie de boe aan elkaar. Wonderbaarlijk hoe alles uit het hoofd gaat: de vele riviertjes, kreekjes, zout-lik-plekken, de lokaties van de maolka's etc. Jullie hebben bijgedragen in de vorm van papier, plakband, kleurpotloden, lunch en lollies. ☺

STOERE ACTIE, SAN MARTIN!

Dat vond ik wel, toen ik zag hoe vreselijk tactisch en goed gemanierd er een groepje illegale vissers werd aangetroffen in de Amacayacu rivier. Drie lui uit een andere gemeenschap waren 's nachts –pruttel pruttel– langs de gemeenschap gevaren zonder dat iemand iets heeft gemerkt met aan boord drie kanos, twee aardige coolboxen van piepschuim en een stuk of 8 visnetten. Zonder 'visvergunning' ja.

Ze hadden al een kilo of 20 gevist en waren duidelijk nog niet klaar. Daar werd een stokje voor gestoken door ddor het monitoring team door maar gelijk hun visnetten (die verboden zijn om te vissen in de wateren van San Martin) in beslag te nemen.

Er werd zeer beschaafd een dialoog gevoerd en als de vissers later nog hun netten terug wilden, dan moesten ze maar langs komen met de burgemeester van hun gemeenschap. Dat gebeurde een aantal dagen later, en er werd een verdragje ondertekend dat de burgemeester voortaan beter zou letten op de vissers van zijn gemeenschap en dat deze vissers vanaf heden op de hoogte zijn van de regels in San Martin. De volgende keer zullen dus zonder pardon ook de netten in beslag worden genomen, maar dan ook gelijk verbrand. Zo!

De benzine voor deze actie is dus nog steeds van het 'Bossen Nood Fonds'. Het idee is nu om op een of andere manier toch het monitoring

voort te zetten, maar dan ook gelijk op een meer toegepaste manier: nu hebben ze wel genoeg geïnformeerd aan degenen die hout, zand, gravel, vis of wild kwamen halen over hoe het volgens de regels van San Martin zou moeten (op zijn minst een dialoogvoering over wat, hoeveel, wanneer en voor welke prijs op voorhand). Dus dat vanaf nu het niet alleen monitoring is, maar echt 'controle'.

BIJ GEBREK AAN VIS...

Het voorgaande 'makes sense' als je zo de mensen van San Martin (en andere gemeenschappen) hoort klagen over de visstand. Ondanks het verbod op het vissen met netten (die ze vroeger rustig dagenlang in het water lieten hangen), is de visstand toch aardig teruggelopen. Deze maanden februari, maart en april zijn normaal gezien geweldig om te vissen want door het stijgende water komen er weer plekken onder water te staan die al ruime tijd droog stonden. Hierdoor is er genoeg voedsel (zaden, insecten etc.) voor de vissen die met zijn allen uit de Amazone rivier de kleinere zijarmen opzweemmen, diep de jungle in. Door als een wonder (jeetje ja zeg, hoe is dat allemaal zo afgesteld..) is dit ook de periode dat heel veel bomen hun zaden laten vallen. Onder dit soort bomen is het dan vaak hartstikke makkelijk om te vissen, want elk ding (met haak ook..!!) dat in het water valt wordt gelijk verorberd. Nu, dit jaar, is het maar droevig gesteld. Soms gaat vissers met hun kano, hengel en speer al voor de ochtendzon de deur uit maar komen 's avond met bijna lege armen terug. Of met een alternative prooi: een baby witte kaaiman bijvoorbeeld..

JAAAA, IK BEN TE LAAT HE?!

De opletende lezer wist natuurlijk dat er nog een nieuwsbrief aan moest komen en wel begin maart, maar dat werd begin april. Mijn excuus is dat ik eigenlijk niet in de wereld van de elektriciteit geweest ben de afgelopen maanden: ik was aan het werk en daar moet van geprofiteerd worden natuurlijk. Het is niet elke dag dat de instanties hier je willen financieren (uhmm to some point, yes..)!

De evaluatie van de controle mechanismen die we bedacht hadden (kalk, knoflook-spaanse pepers en de lokale plant *catahuilla* genaamd) loopt aardig: de casave heeft volgens de eerste resultaten tot meer dan de helft minder schade waar controle wordt toegepast in vergelijking met de casave waar geen controle wordt toegepast. Vooral de knoflook-spaanse pepers in water mix die over de planten wordt gesproeid heeft mooie resultaten; zodra er gestopt wordt met toepassen arriveren er bladsnijmieren om de boel kaal te knippen.

Een nadeel van deze methode is dat de knoflook niet lokaal voorkomt. Die moet dus uit Leticia komen en dat is nogal lastig natuurlijk; de knoflook houdt het in dit klimaat niet lang vol zonder te gaan rotten. En zo vaak gaan mensen nu eenmaal niet naar Leticia. Daar wordt over nagedacht er el kwam al iemand met een lokale plant aandragen die ook naar knoflook stinkt. Wie weet?

De controle met kalk heeft nu een beetje een nadeel want het is inmiddels alweer een paar maanden regentijd en dat is nogal lastig

werken voor de lokale onderzoekers; soms regent het rustig twee dagen pijpenstelen en dan natuurlijk precies wanneer er op de planning stond dat er 'gepompt' moet worden.. Ook klontert de kalk door de hoge vochtigheid en kunnen de mieren het naar buiten brengen.. en dat doen ze dan ook.. intelligent als ze zijn. Ideaal zou zijn een tweede poging in de zomer, die rond juni begint. De *catahuilla* is aardig aan het groeien en ook in deze casave plots is er weinig schade. Het is nu ook belangrijk de evaluatie op grotere schaal te doen; 16 plantjes is tenslotte weer heel wat anders dan 1 hectare casave!

Dat moet dan helaas pindakaas wel gebeuren met mijn ICETEX beursje en als PhD student, want het SINCHI is niet erg enthousiast op dit moment in het aanbieden van een voortzetting van het werk.

Het werd bijna nog ellende met de lokale onderzoekers want hun salaris komt maar niet binnen (dat heb je hier als je met instanties te maken hebt..). Wees gerust, het komt eraan! Maar dan wel met vertraging en dat is lastig want sommige onderzoekers hebben hun beloofde centjes eigenlijk al uitgegeven... Zo van, hé buurman, doe mij eens een kilo suiker want ik krijg toch bijna betaald door dat onderzoek met die mieren waar ik aan meedoe. 'S goed zegt buurman, maar een aantal weken later begint hij natuurlijk wel te mekkeren of onderzoeker nou eens zijn suiker komt betalen.. Tja, begrijpelijk allemaal maar wel lastig voor mij want natuurlijk word ik nu 'gepressured' om toch maar eens met die centjes over de brug te komen.. terwijl ik het ook allemaal niet sneller kan laten gaan..

WIST JE DAT..?

(ahhh nou mag het wel hè, het is voorlopig toch de laatste editie.. even de basis-school-krant-traditie voortzetten..)

- er tasjes uit San Martin te koop zijn bij 'Sheherazade' kado- en interieur artikelen te Wageningen (Junusstraat 5)?
- dit winkeltje nog veel meer mooie en aparte dingetjes heeft uit het (midden-) oosten en noord-afrika?
- je nou eens een goede rede hebt voor een dagje Wageningen en wandelen in de mooie uiterwaarden! ☺
- mijn zus jullie deze zomer kan laten schommelen in een echte handgemaakt hangmat?
- deze óók te bestellen zijn?
- je dan wel een klein beetje geduld moet hebben want zo'n ding maken kost wel een paar maanden... ☺
- ik eigenlijk wel door wil gaan met het schrijven van nieuwsbrieven, maar niet weet of daar wel interesse voor is?
- ik daarom wel graag van jullie wil horen of er eventueel animo is voor een tweede ronde - mét kadootjes jaja!

En natuurlijk hoor ik zowiezo altijd graag van jullie, ook over andere themas! Hoe gaat het met jullie in Nederland?